

haft i dag, som en første behandling – hvad den jo også er – hvor vi har tilkendegivet nogle principielle standpunkter, men det er absolut ikke en behandling, som ikke giver mulighed for, at vi kan samles om et fornuftigt forslag. Det ser jeg frem til, og derfor håber jeg på, at vi får en positiv udvalgsbehandling.

Den fg. formand (Grete Schodts):

Så går vi over til sidste runde af korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Da jeg ikke fik noget svar fra ministeren om, hvorvidt der kom øget kapacitet med det her forslag, går jeg ud fra, at det kan jeg tage som et udtryk for, at der ikke kommer øget kapacitet. Og så er vi faktisk fremme ved kernen i, hvorfor det her er et meget ideologisk forslag, og et ideologisk forslag i den forkerte retning i forhold til, hvad Det Radikale Venstre står for. For det er nemlig ikke, som ministeren prøver at gøre det til, et spørgsmål om, at hvis man vil hjælpe nogle, må man ikke gøre det, hvis man ikke kan hjælpe alle. Det er ikke det, der er spørgsmålet.

Spørgsmålet er, at det ikke er særlig sagligt at gå ind og hjælpe nogle, hvis det specifikt og målrettet er på bekostning af alle andre. Og det er det, når man ikke øger kapaciteten samtidig. Sådan er det bare. Og det er det, der er konklusionen. Det, der er problemet med det her forslag, er, at man hjælper nogle på bekostning af andre, fordi man ikke øger kapaciteten samtidig. Det er problemet.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Ministeren sagde, at han ikke ønskede at forlænge debatten. Det sagde han også, da han indledte sit første indlæg. Men det holdt han nu ikke; det blev faktisk så langt, at jeg gik hen og faldt af, så jeg hørte ikke de sidste minutter. Jeg var kun med de første 2 minutter. Men jeg har sådan set ikke noget imod at forlænge debatten, indtil jeg får et svar af ministeren på, hvad der er sket siden oktober måned til nu.

Det var jo nemlig også et ideologisk forslag dengang, hvor man tilkendegav noget om, at der skulle lighed, at man ikke skulle opdele medarbejderne i A- og B-hold osv. Nu er det jo altså en anden ideologi, og det er jo ikke så lidt at skifte ideologi. Vi politikere kan nok sådan skifte holdning i nogle detailsager, når vi bliver

overbevist om, at nogle andre har set noget af sandheden, som vi ikke selv har set. Men så markante skift som det her må jeg indrømme at jeg synes forlanger en forklaring.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Ideologi er jo sådan et sammenhængende – forhåbentlig i hvert fald – sæt af holdninger, man har. Og jeg går ud fra, at regeringens lovforslag af forskellig art og skatteministerens lovforslag er præget af et sæt af holdninger. Derfor er det selvfølgelig også ideologisk, for det, vi har med at gøre her, er, at vi har en samlet mængde penge og en samlet mængde kapacitet. Det kan vi vælge at bruge på forskellig vis.

Det, som skatteministeren mener er ideologisk, er at sige, at alle skal være ligestillet – ja, det er ideologisk.

Det er også ideologisk at sige, at de, som andre synes har fortjent noget, skal have før andre, og så har vi nok en fornemmelse af, at det er direktøren frem for rengøringskonen, der får.

Derfor vil jeg godt spørge skatteministeren: Hvad er det, der gør, at man mener, at der ved det her forslag skulle blive flere, der kan blive behandlet, i forhold til at regeringen jo i forvejen sætter 1½ mia. kr. af? Er det, fordi man ikke selv tror på det, eller er det, fordi man bare vil gennemføre det, fordi f.eks. Dansk Industri har ønsket det?

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg vil sådan set godt takke skatteministeren, fordi ministeren nu to gange har erkendt, at dette lovforslag er til gavn for nogle, men ikke for alle. Men må jeg så blot anbefale, at man skriver bemærkningerne til lovforslaget om, hvor der gang på gang står – godt nok helt udokumenteret – at lovforslaget er til gavn for alle.

Så siger ministeren i sit svar: Hvis man nu lægger ideologien væk og ser på, hvordan udviklingen har været. Jamen i skatteministerens eget lovforslag står der udtrykkeligt, at det ved man ikke noget om. Man mangler statistik. Derfor bruger man ord som »stor usikkerhed i skønnene«. Man mangler statistik, så hvis vi skal vide noget om udviklingen, skal ministeren gå op og sige, at ministeren er parat til at lave en indberetningspligt, fuldstændig som der er med hensyn til alle mulige andre personalegoder. Det synes vi principielt ville være ganske fornuftigt. Så har man noget at budgettere ud fra, så ved vi